

મીઠાં બાળકો - સવારે - સવારે ઉઠી બાપ ને ગુડમોર્નિંગ કરો , જ્ઞાન નાં ચિંતન માં રહો તો ખુશી નો પારો ચઢેલો રહેશે”

પ્રશ્ન :- એક્યુરેટ (યથાર્થ) યાદ શું છે? એની નિશાનીઓ શું હશે?

ઉત્તર :- બહુજ ધૈર્ય, ગંભીરતા અને સમજ થી બાપ ને યાદ કરવા જ એક્યુરેટ યાદ છે. જે એક્યુરેટ યાદ માં રહે છે એમને વધારે કરંટ (શક્તિ) મળે છે, પાપોનો બોજો ઉતરતો જાય છે. આત્મા સતોપ્રધાન બનતો જાય છે. એમનું આયુષ્ય વધતું જાય છે, એમને બાપની સર્ચલાઈટ મળે છે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ કહે છે મીઠાં બાળકો તતત્ત્વમ અર્થાત્ આપ આત્માઓ પણ શાંત સ્વરૂપ છો. આપ સર્વ આત્માઓ નો સ્વધર્મ છે જ શાંતિ. શાંતિધામ થી પછી અહીં આવીને ટોકી બનો (વાચા માં આવો) છો. આ કર્મેન્દ્રિયો તમને મળે છે પાર્ટ ભજવવા માટે. આત્મા નાનો-મોટો નથી હોતો. શરીર નાનું મોટું હોય છે. બાપ કહે છે હું તો શરીરધારી નથી. મારે બાળકોને સન્મુખ મળવા આવવાનું હોય છે. સમજો જેમકે બાપ છે, એમનાંથી બાળકો પેદા થાય છે, તો તે બાળક એવું નહીં કહેશે કે હું પરમધામ થી જન્મ લઈ માતા-પિતા ને મળવા આવ્યો છું. ભલે કોઈ નવો આત્મા આવે છે કોઈનાં પણ શરીરમાં, અથવા કોઈ જૂનો આત્મા કોઈનાં શરીરમાં પ્રવેશ કરે છે તો એવું નહીં કહેશે કે માતા- પિતા ને મળવા આવ્યો છું. એને ઓટોમેટીકલી (આપમેળે જ) માતા-પિતા મળી જાય છે. અહીં આ છે નવી વાત. બાપ કહે છે હું પરમધામ થી આવીને આપ બાળકો નાં સન્મુખ થયો છું. બાળકોને ફરીથી જ્ઞાન આપું છું કારણ કે હું છું નોલેજકુલ, જ્ઞાનનો સાગર હું આવું છું આપ બાળકોને ભણાવવા, રાજયોગ શીખવાડવા. રાજયોગ શીખવાડવા વાળા ભગવાન જ છે. શ્રીકૃષ્ણનાં આત્મા નો આ ઈશ્વરીય પાર્ટ નથી. દરેક નો પાર્ટ પોતાનો, ઈશ્વરનો પાર્ટ પોતાનો છે.

આ ડ્રામા કેવો વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) બનેલો છે આ પણ તમે હમણાં સમજો છો. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે, એટલું ફક્ત યાદ રહે તો પણ પાકું થઈ જાય છે કે અમે સતયુગ માં જવાનાં છીએ. હમણાં સંગમ પર છીએ, પછી જવાનું છે પોતાનાં ઘરે એટલે પાવન તો જરૂર બનવાનું છે. અંદર બહુજ ખુશી થવી જોઈએ. ઓહો! બેહદનાં બાપ કહે છે મીઠાં-મીઠાં બાળકો મને યાદ કરો તો તમે સતોપ્રધાન બનશો. વિશ્વ નાં માલિક બનશો. બાપ કેટલો બાળકોને પ્રેમ કરે છે. એવું નથી કે ફક્ત શિક્ષક નાં રૂપમાં ભણાવીને ઘરે ચાલ્યાં જાય છે. આ તો બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે. તમને ભણાવે પણ છે. યાદની યાત્રા પણ શીખવાડે છે.

આવાં વિશ્વ નાં માલિક બનાવવા વાળા, પતિત થી પાવન બનાવવા વાળા બાપની સાથે ખુબ લવ (પ્રેમ) હોવો જોઈએ. સવારે-સવારે ઉઠતાં જ પહેલાં-પહેલાં શિવબાબા ને ગુડમોર્નિંગ કરવું જોઈએ. તમે જેટલા પ્રેમથી યાદ કરશો એટલાં ખુશીમાં રહેશો. બાળકોએ પોતાના દિલથી પૂછવાનું છે કે અમે સવારે ઉઠીને કેટલું બેહદ નાં બાપને યાદ કરીએ છીએ. મનુષ્ય ભક્તિ પણ સવારે કરે છે ને. ભક્તિ કેટલી પ્રેમ થી કરે છે. પરંતુ બાબા જાણે છે કે ઘણાં બાળકો દિલ તથા જાન, સિક તથા પ્રેમ થી યાદ નથી કરતાં. સવારે ઉઠી બાબાને ગુડમોર્નિંગ કરો, જ્ઞાન નાં ચિંતન માં રહો તો ખુશી નો પારો ચઢે. બાપ ને ગુડમોર્નિંગ નહીં કરશો તો પાપો નો બોજો કેવી રીતે ઉતરશે? મુખ્ય છે જ યાદ. એનાંથી તમારા ભવિષ્ય માટે બહુજ ભારે કમાણી થાય છે, કલ્પ-કલ્પાંતર આ કમાણી કામ આવશે. બહુજ ધૈર્ય, ગંભીરતા, સમજથી યાદ કરવાનાં હોય છે. મોટાં હિસાબ માં તો ભલે કરીને આ કહી દો છો કે અમે બાબાને બહુજ યાદ કરીએ છીએ પરંતુ એક્યુરેટ યાદ કરવામાં મહેનત છે. જે બાપને વધારે યાદ કરે છે એમને કરંટ વધારે મળે છે કારણ કે યાદ થી યાદ મળે છે. યોગ અને જ્ઞાન બે વસ્તુ છે. યોગ નો વિષય અલગ છે, બહુજ ભારે વિષય છે. યોગથી જ આત્મા સતોપ્રધાન બને છે. યાદ વગર સતોપ્રધાન થવું, અસંભવ છે. સારી રીતે પ્રેમ થી બાપને યાદ કરશો તો ઓટોમેટિકલી કરંટ મળશે, હેલ્દી (તંદુરસ્ત) બની જશો. કરંટ થી આયુષ્ય પણ વધે છે. બાળકો યાદ કરે છે તો બાબા પણ સર્ચલાઈટ આપે છે. બાપ કેટલો મોટો ભારે ખજાનો આપ બાળકોને આપે છે.

મીઠાં બાળકોએ આ પાકું યાદ રાખવાનું છે, શિવબાબા અમને ભણાવે છે. શિવબાબા પતિત-પાવન પણ છે. સદ્ગતિ દાતા પણ છે. સદ્ગતિ એટલે સ્વર્ગની રાજાઈ આપે છે. બાબા કેટલાં મીઠાં છે. કેટલા પ્રેમ થી બાળકોને ભણાવે છે. બાપદાદા દ્વારા અમને ભણાવે છે. બાબા કેટલાં મીઠાં છે. કેટલો પ્રેમ કરે છે. કોઈ તકલીફ નથી આપતાં. ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો અને ચક્ર ને યાદ કરો. બાપની યાદમાં દિલ એકદમ ઠરી (શિતળ થઈ) જવું જોઈએ. એક બાપની જ યાદ સતાવવી જોઈએ કારણ કે બાપ પાસે થી વારસો કેટલો ભારે મળે છે. પોતાને જોવું જોઈએ કે મારો બાપ સાથે કેટલો લવ છે. ક્યાં સુધી મારામાં દેવી ગુણ છે કારણ કે આપ બાળકો હમણાં કાંટાથી ફૂલ બની રહ્યાં છો. જેટલાં-જેટલાં યોગમાં રહેશો એટલાં કાંટા થી ફૂલ, સતોપ્રધાન બનતાં જશો. ફૂલ બની ગયાં પછી અહીં રહી નહીં શકો.

ફૂલોનો બગીચો છે જ સ્વર્ગ. જે ખૂબ કાંટા ને ફૂલ બનાવે છે એમને જ સાચ્યા સુગંધિત ફૂલ કહીશું. ક્યારેય કોઈને કાંટો નહીં લગાવશે. ક્રોધ પણ મોટો કાંટો છે. ઘણાઓને દુઃખ આપે છે. હવે આપ બાળકો કાંટાની દુનિયા માંથી કિનારા પર આવી ગયાં છો, તમે છો સંગમ પર. જેવી રીતે માળી ફૂલોને અલગ પોટ (વાસણ) માં કાઢીને રાખે છે, તેવી રીતે જ તમને ફૂલોને પણ હમણાં સંગમયુગી પોટ માં અલગ રાખેલા છે. પછી તમે ફૂલ સ્વર્ગમાં ચાલ્યાં જશો. કળિયુગી કાંટા ભસ્મ થઈ જશે.

મીઠાં બાળકો જાણે છે કે પારલૌકિક બાપ પાસે થી અમને અવિનાશી વારસો મળે છે. જે સાચ્યા-સાચ્યા બાળકો છે જેમને બાપદાદા સાથે પૂરો લવ (પ્રેમ) છે એમને ખૂબ ખુશી રહેશે. અમે વિશ્વ નાં માલિક બનીએ છીએ. હા પુરુષાર્થ થી જ વિશ્વ નાં માલિક બનાય છે. ફક્ત કહેવાથી નહીં. જે અનન્ય બાળકો છે એમને સદૈવ આ યાદ રહેશે કે અમે પોતાનાં માટે ફરીથી તે જ સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. બાપ કહે છે મીઠાં બાળકો જેટલું આપ બાળકો અનેકોનું કલ્યાણ કરશો એટલો તમને ઉજ્જરો (ફળ) મળશે. અનેકોને રસ્તો બતાવશો તો અનેકોનાં આશીર્વાદ મળશે. જ્ઞાન રતનો થી ઝોલી ભરીને પછી દાન કરવાનું છે. જ્ઞાન સાગર તમને રતનો ની થાળીઓ ભરી-ભરીને આપે છે. જે એ રતનો નું દાન કરે છે એ જ બધાંને પ્રિય લાગે છે. બાળકોને અંદરમાં કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. સેન્સીબલ (સમજદાર) બાળકો જે હશે તે તો કહેશે કે અમે બાબા પાસે થી પૂરો જ વારસો લઈશું. એકદમ ચીટકી પડશે. બાપ સાથે બહુજ પ્રેમ રહેશે કારણ કે જાણે છે કે પ્રાણ આપવા વાળા બાપ મળ્યાં છે. જ્ઞાન નું વરદાન એવું આપે છે જેનાંથી અમે શું થી શું બની જઈએ છીએ! ઇન્સોલવેન્ટ (કંગાળ) થી સોલવન્ટ (ધનવાન) બની જઈએ છે! એટલો ભંડારો ભરપૂર કરી દે છે. જેટલા બાપને યાદ કરશો એટલો પ્રેમ રહેશે, કશિશ (આકર્ષણ) થશે. સોઈ સાફ હોય છે તો ચુંબક તરફ ખેંચાઈ જાય છે ને. બાપની યાદ થી કાંટ નીકળતો જશે. એક બાપ સિવાય બીજું કોઈ યાદ ન આવે. જેમ સ્ત્રીનો પતિ ની સાથે કેટલો પ્રેમ હોય છે. તમારી પણ સગાઈ થઈ છે ને. સગાઈની ખુશી ક્યારેય ઓછી થાય છે શું? શિવબાબા કહે છે મીઠાં બાળકો તમારી મારી સાથે સગાઈ થઈ છે, બ્રહ્મા ની સાથે સગાઈ નથી. સગાઈ પાકી થઈ ગઈ પછી તો એમની જ યાદ સતાવવી જોઈએ.

બાપ સમજાવે છે મીઠાં બાળકો ગફલત (ભૂલ) નહીં કરો. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો, લાઈટ હાઉસ બનો. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાની પ્રેક્ટિસ સારી થઈ જશે તો પછી તમે જેમકે જ્ઞાન નાં સાગર થઈ જશો. જેવી રીતે વિદ્યાર્થી ભણીને શિક્ષક બની જાય છે ને. તમારો ધંધો જ આ છે. બધાંને સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવો ત્યારે જ ચક્રવર્તી રાજા-રાણી બનશો એટલે બાબા સદૈવ બાળકોને પૂછે છે બાળકો સ્વદર્શન ચક્રધારી થઈ બેઠા છો? બાપ પણ સ્વદર્શન ચક્રધારી છે ને. બાપ આવ્યાં છે આપ મીઠાં બાળકોને પાછા લઈ જવાં. આપ બાળકો વગર મને પણ જેમકે બેઆરામી થાય છે. જ્યારે સમય થાય છે તો બેઆરામી થઈ જાય છે. બસ હવે હું જાઉં. બાળકો ખૂબજ પોકારે છે, બહુજ દુઃખી છે. તરસ પડે છે. હવે આપ બાળકોએ જવાનું છે ઘરે. પછી ત્યાંથી તમે પોતેજ ચાલ્યાં આવશો સુખધામ. ત્યાં હું તમારો સાથી નહીં બનું. તમારી અવસ્થા અનુસાર તમારો આત્મા ચાલ્યો જશે.

આપ બાળકોને આ નશો રહેવો જોઈએ અમે રુહાની યુનિવર્સિટી માં ભણી રહ્યાં છીએ. આપણે ગોડલી સ્ટુડન્ટ (ઈશ્વરીય વિદ્યાર્થી) છીએ. આપણે મનુષ્ય થી દેવતા અથવા વિશ્વનાં માલિક બનવા માટે ભણી રહ્યાં છીએ. એનાંથી આપણે બધી ડિગ્રીઓ મેળવી લઈએ છીએ. હેલ્થ નું એજ્યુકેશન (સ્વાસ્થ્ય નું ભણતર) પણ ભણીએ છીએ, કેરેક્ટર (ચરિત્ર) સુધારવાનું પણ જ્ઞાન ભણીએ છીએ. હેલ્થ મિનિસ્ટ્રી, ફૂડ મિનિસ્ટ્રી, લેન્ડ મિનિસ્ટ્રી, બિલ્ડીંગ મિનિસ્ટ્રી બધું આમાં આવી જાય છે. તમે મોટાં ટ્રેઝરર (ખજાનચી) પણ છો. તમારા જેવો અમૂલ્ય

ખજાનો બીજા કોઈની પાસે નથી હોઈ શકતો. એવું-એવું આપ બાળકોએ વિચાર સાગર મંથન કરી રુહાની નશામાં રહેવું જોઈએ.

મીઠાં-મીઠાં બાળકોને બાપ બેસી સમજાવે છે જ્યારે કોઈ સભામાં ભાષણ કરો છો અથવા કોઈને સમજાવો છો તો ઘડી-ઘડી બોલો પોતાને આત્મા સમજી પરમપિતા પરમાત્મા ને યાદ કરો. આ યાદ થી જ તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે, તમે પાવન બની જશો. ઘડી-ઘડી આ યાદ કરવાનું છે. પરંતુ આ પણ તમે ત્યારે કહી શકશો જ્યારે પોતે યાદ માં હશે. આ વાતની બાળકો માં બહુજ કમજોરી છે. યાદમાં રહેશો ત્યારે જ બીજાને સમજાવવાની અસર થશે. તમારું બોલવાનું વધારે ન હોવું જોઈએ. આત્મ-અભિમાની થઈ થોડું પણ સમજાવશો તો તીર પણ લાગશે. બાપ કહે છે બાળકો બીતી સો બીતી (વીત્યું તે વીત્યું). હવે પહેલાં પોતાને સુધારો. પોતે યાદ કરશો નહીં, બીજાને કહેતા રહેશો, આ ઠગી ચાલી ન શકે. અંદર દિલ જરુર ખાતું હશે. બાપની સાથે પૂરો લવ નથી તો શ્રીમત પર ચાલતાં નથી. બેહદ નાં બાપ જેવી શિક્ષા તો બીજું કોઈ આપી ન શકે. બાપ કહે છે મીઠાં બાળકો આ જૂની દુનિયા ને હવે ભૂલી જાઓ. અંતમાં તો આ બધું ભૂલી જ જવાનું છે. બુદ્ધિ લાગી જાય છે પોતાનાં શાંતિધામ અને સુખધામ માં. બાપને યાદ કરતાં-કરતાં બાપની પાસે ચાલ્યા જવાનું છે. પતિત આત્મા તો જઈ ન શકે. તે છે જ પાવન આત્માઓનું ઘર. આ શરીર પ તત્વો થી બનેલું છે. તો પ તત્વ અહીં રહેવા માટે ખેંચે છે કારણ કે આત્માએ આ જેમકે પ્રોપર્ટી (મિલકત) લીધેલી છે, એટલે શરીરમાં મમત્વ થઈ ગયું છે. હવે એમાંથી મમત્વ કાઢી પોતાનાં ઘરે જવાનું છે. ત્યાં તો આ પ તત્વ છે નહીં. સતયુગ માં પણ શરીર યોગબળ થી બને છે, સતોપ્રધાન પ્રકૃતિ હોય છે એટલે ખેંચતી નથી. દુઃખ નથી થતું. આ ખૂબ મહિન વાતો છે સમજવાની. અહીં પ તત્વોનું બળ આત્માને ખેંચે છે એટલે શરીર છોડવાનું મન નથી થતું. નહીં તો આમાં વધારે જ ખુશ થવું જોઈએ. પાવન બની શરીર એવી રીતે છોડશો જેવી રીતે માખણ માંથી વાળ. તો શરીર થી, બધી વસ્તુથી મમત્વ એકદમ ખતમ કરી દેવાનું છે. એનાંથી આપણું કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) નથી. બસ આપણે જઈએ છીએ બાબા ની પાસે. આ દુનિયામાં પોતાનાં બેગ બિસ્તરા તૈયાર કરી પહેલાંથી જ મોકલી દીધાં છે. સાથે તો ચાલી (જઈ) ન શકે. બાકી આત્માઓને જવાનું છે. શરીરને પણ અહીં છોડી દેવાનું છે. બાબાએ નવાં શરીર નો સાક્ષાત્કાર કરાવી દીધો છે. હીરા ઝવેરાત નાં મહેલ મળી જશે. એવાં સુખધામ માં જવા માટે કેટલી મહેનત કરવી જોઈએ. થાકવું ન જોઈએ. દિવસ-રાત ખૂબજ કમાણી કરવાની છે એટલે બાબા કહે છે કે નીંદર ને જીતવા વાળા બાળકો, મામેકમ યાદ કરો અને વિચાર સાગર મંથન કરો. ડ્રામા નાં રહસ્યને બુદ્ધિમાં રાખવાથી બુદ્ધિ એકદમ શીતળ થઈ જાય છે. જે મહારથી બાળકો હશે એ ક્યારેય હલશે નહીં. શિવબાબા ને યાદ કરશો તો એ સંભાળ પણ કરશે.

બાપ આપ બાળકોને દુઃખ થી છોડાવીને શાંતિનું દાન આપે છે. તમારે પણ શાંતિનું દાન આપવાનું છે. તમારી આ બેહદની શાંતિ અર્થાત્ યોગબળ બીજાને પણ એકદમ શાંત કરી દેશે. ઝટ ખબર પડી જશે. આ આપણા ઘરના છે કે નહીં. આત્માને ઝટ કશિશ થશે કે આ મારા બાબા છે. નસ પણ જોવાની હોય છે. બાપની યાદમાં રહી પછી જુઓ આ આત્મા આપણા કુળનો છે? જો હશે તો એકદમ શાંત થઈ જશે. જે આ કુળ નાં હશે એમને જ આ વાતોમાં રસ બેસશે. બાળકો યાદ કરે છે તો બાપ પણ પ્રેમ કરે છે. આત્મા ને પ્રેમ કરાય છે. આ પણ જાણે છે કે જેમણે ખૂબજ ભક્તિ કરી છે તે જ વધારે ભણશે. એમનાં ચહેરા થી ખબર પડી જશે કે બાપ માં કેટલો પ્રેમ છે. આત્મા બાપને જુએ છે. બાપ અમને આત્માઓને ભણાવી રહ્યાં છે. બાપ પણ સમજે છે કે હું આટલા નાના બિંદુ આત્માને ભણાવું છું. આગળ ચાલી તમારી અવસ્થા થઈ જશે. સમજશો કે અમે ભાઈ-ભાઈને ભણાવીએ છીએ. ચહેરો બહેન નો હોવા છતાં પણ દૃષ્ટિ આત્મા તરફ જાય. શરીર પર દૃષ્ટિ બિલકુલ ન જાય, એમાં બહુ મહેનત છે. આ ખૂબ મહિન વાતો છે. ખૂબ ઊંચુ ભણતર છે. વજન કરો તો આ ભણતર ની તરફ ખૂબ ભારે થઈ જશે. અચ્છા!

મીઠાં-મીઠાં સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપનાં રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બીતી સો બીતી કરી પહેલાં પોતાને સુધારવાના છે. આત્મ અભિમાની રહેવાની મહેનત કરવાની છે. વધારે બોલવાનું નથી.
2. પોતાની ઝોલી જ્ઞાન રતનો થી ભરીને એનું દાન કરી અનેકોનાં કલ્યાણ નાં નિમિત્ત બનવાનું છે. બધાનાં

ધ્યારા બનવાનું છે. અપાર ખુશીમાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- કર્મક્ષેત્ર પર કમળ પુષ્પ સમાન રહેતા માયા નાં ક્રીચડ થી સેફ (સુરક્ષિત) રહેવા વાળા કર્મયોગી ભવ કર્મયોગી ને જ બીજા શબ્દોમાં કમળ પુષ્પ કહેવાય છે. કર્મયોગી અર્થાત્ કર્મ અને યોગ બંને કંબાઇન્ડ (સંયુક્ત) હોય, કોઈ પણ કર્મનો બોજ અનુભવ ન થાય. કોઈ પણ પ્રકાર નું ક્રીચડ અર્થાત્ માયાનાં વાઇબ્રેશન (પ્રકંપન) ટચ (સ્પર્શ) ન કરે. આત્માની કમજોરી થી માયા ને જન્મ મળે છે. કમજોરી ને સમાપ્ત કરવાનું સાધન છે રોજની મોરલી. આ જ શક્તિશાળી તાજુ ભોજન છે. મનન શક્તિ દ્વારા આ ભોજન ને હજમ (પચાવી) કરી લો તો માયા નાં ક્રીચડ થી સેફ રહેશો.

સ્લોગન :- સફળતા ની ચાવી દ્વારા સર્વ ખજાનાઓને સફળ કરવા જ મહાદાની બનવું છે.